

SOS DJEČIJA
SELA
BOSNA I HERCEGOVINA

Dragi prijatelji,

Spadate li u kategoriju onih koji vole da se fotografišu? Onih koji će uvijek rado pozirati, imati širok osmijeh na licu ili smišljati neku simpatičnu postavku kako bi fotografija na kraju bila što zanimljivija? Ili ste ipak među onima koji i nisu najsretniji kad se objektiv aparata ili mobitela okrenu ka vama i poruči: "Tri, četiri, sad - osmijeh!"?

"Boga ti nemoj me ovakvu slikati. Nit' sam se sredila, nit' sam se ofarbala...", govori SOS mama Fikreta.

"Ruži ona mene, a ja bezobrazno kliknem na onu tipku sa fotoaparatom na njoj i sačuvam sve što se u tom momentu sačuvati moglo. Sačuvam one snježno bijele sijede koje proviruju ispod njene uvijek u crveno ofarbane kose. Sačuvam oborene kapke, oči pune umora i brige. Sačuvam bore koje se sve dublje urezuju i šire po njenom licu" priča Vermina, sada već mlada žena o svojoj SOS mami Fikreti.

"A ne zna ona da ja u sijedim njenim gledam sve naše godine koje mi je u šareno obojila, da se kroz te bore kojih se ona stidi svjetlost kao kroz pukotine probija i meni dane moje osvjetljava. Ona ne zna da hoću pogled njen u svoj da urežem, pa kad potonem u sumnju i mrak, da u njenim očima vidim odraz sebe onako kako ona mene vidi. A da ona samo zna kako je kroz moje oči ona najljepša...", zaključuje Vermina.

Ljubav između majke i djeteta nešto je najdivnije čemu možete svjedočiti. A ljubav koja spaja Verminu i Fikretu posebna je od prvog dana, kada su jedna drugu ugledale i srcima odlučile vezati se zauvijek.

Svakome od nas život donosi niz uspona i padova, pregršt vedrih dana, u kojima djeluje kao da ne postoji ništa na ovom svijetu što ne možemo uraditi. Ali život neminovno donese i buru i kišu, dane kada se nad našim nebom nadviju oblaci.

Djeca koja su došla živjeti u SOS porodice u najvećoj mjeri su prije dolaska iskusila nebo puno tamnih oblaka. Hvala Vam što svojim donacijama omogućavate da zajednički, za svako dijete povjereno nam na brigu, učinimo dane vedrima, a albume punimo fotografijama koje pričaju priče o sreći, ljubavi, brizi...o porodici!

Hvala Vam na Vašem prijateljstvu, potpori i želji da zajednički ovaj svijet učinimo boljim mjestom za dječake i djevojčice.

S ljubavlju,
Lamija Turčilo
SOS Dječija sela u BiH

p.s I da, kada i vama neko predloži da napravite zajedničku fotografiju – prihvatite prijedlog, fotografija je zapravo naš pokušaj da zauvijek sačuvamo neki trenutak od zaborava – jer na fotografijama se zapravo dešava život.

NIJEDNO DIJETE
NE TREBA
ODRASTATI SAMO.

